

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.54. Pipini obitus. Carolus & Carolomannus Reges.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Martyres id est ex Rotunda quo confugere-
 rat extractus, & in horridum antrum de-
 trusus, oculorum effossione & linguæ
 præcisione vitam finivit. Ita tunc Ro-
 mæ, quæ Dominum nesciebat, viveba-
 tur. Stephanus Papa post suam ordina-
 tionem sine cunctatione Sergium Chri-
 stophori filium, & tunc Ecclesiæ Roma-
 næ Nomenclatorem ad Regem Pipinum
 & Principes filios ipsius misit cum litte-
 ris, quibus rogabat, ut Episcopos Sacræ
 Scripturæ & Canonum scientia insignes
 ad celebrandum in causa Constantini in-
 trusi Concilium mitterent.

§. LIV.

*Pipini obitus. Carolus & Carolo-
 mannus Reges.*

At Sergius, ubi in Franciam pervenit,
 Pipinum Regem vita functum esse
 comperit. Plurima quidem Rex Pipinus
 insignis Pietatis specimina ediderat, sed
 singulare omnino illud est, quod habe-
 mus in Epistola data ad S. Lullum Archi-
 episcopum Moguntinum, in qua jubet
 supplicationibus publicis Gratias Deo a-
 gi, quod fructus terræ uberrimos conces-
 sisset. Conveniens admodum nobis vi-
 detur, inquit, ut quilibet Episcopus in
 sua Diœcesi Litanias (id est procedente
 populo supplicationes publicas) celebret,
 sine jejunio, sed ut laudetur Deus, &

Hist. Ecclesiast. Tom. X.

Z quis-

Sæcul. VIII.
 A. C. 768.

ep. 96. inter
 Bonif.

Sæcul. VIII.
A. C. 768.

Sup. Lib.
XXXIV.

§. 50.
Conc. Ma-
tisc. c. 5.

quisque eleemosynas, quibus pauperes pascantur, distribuatur. Nomine nostro impera, ut quisque decimas, etiam invitatus, præbeat. Nempe in principio Decimæ erant eleemosynæ sponte oblatae. Sed & aliud insigne Regiæ Pietatis Monumentum reliquit posteris Pipinus, videlicet Abbatiam Prumiensem, quam ut in Diocesi Trevirensi fundaret, Berthæ Regiæ precibus dedit. Huic Abbatia, postea celeberrimæ, cujus fundatio ad annum 760. refertur, primus Abbas Assuerus præfectus.

Contin. 4.
Fred. c. ult.

ibid. c. 136.
Ann. Fuld.
Esc.
v. Coint. an.
768. n. 9.

Rex Pipinus, priusquam supremum diem oppeteret, omnibus Optimatibus & Episcopis Imperii Francorum ad S. Dionysium convocatis, ipsisque consentientibus, duobus filiis suis Carolo, & Carolomanno Regnum divisit, eadem die Dominica decima octava Sept. 768. coronatis. Et Carolus quidem Novioduni, at Carolomannus Sueffione, vivente Rege Patre, diademate redimiti sunt. Tunc Carolus ætatis suæ annum agebat vigesimum primum, Carolomannus vero decimum septimum. Hic est ille Carolus, cui rerum gestarum gloria Magni nomen peperit. Elapso exinde sex dierum spatio e vita excessit Rex Pipinus, videlicet vigesima quarta Sept. annos natus quinquaginta quatuor, postquam annos sexdecim & menses quatuor imperasset.

Sepul.

Sepultus est ad S. Dionysium, cui Monasterio maxima contulerat beneficia. Sæcul. VIII.
A. C. 768.

§. LV.

Ecclesia Hispaniæ.

Eodem anno septingentesimo sexagesimo octavo e vivis abiit Froila Rex Christianorum in Hispania, postquam regnasset annis undecim & tribus mensibus. Is Alphonso Catholico, æra 795. seu anno 757. successerat, sæpiusque Arabibus prælio victis, Episcopatum Luci Augusti vulgo *Lugo*, veteris in Asturia Civitatis, quæ hodie destructa est, Ovetum transtulit. Civitas Ovetana originem suam debet cuidam Monasterio, Froila regnante fundato a Monachis, ut ibi S. Vincentii Reliquias deponere possent. Quandoquidem Christiani Valentia ab Arabibus pulsi has Reliquias itinere maritimo usque ad Promontorium, quod inde in Provincia Algarbiæ a nomine S. Vincentii dictum, & prius Promontorium Sacrum appellabatur, detulerunt. Ex hoc loco Sancti hujus Reliquiæ ad diversa Hispaniarum loca pervenerunt. Froila regnante aliqua Monasteria fundata feruntur; sed Hispania tunc sub jugo Saracenorum gemente, de his nihil satis certum litteris proditum ad nos usque translatum habemus.

Sebast. Salmant.

Sandoval. not. p. 110.

Id. p. 97.

Sebast.

